

Overzicht van de belangrijkste kenmerken en risico's verbonden aan financiële instrumenten

I. Basisrisico's

1) Economisch risico

De prijzen van de waardepapieren worden altijd beïnvloed door veranderingen in een markteconomie en fluctueren in lijn met deze activiteit. De duur en omvang van economische ervaringen en neergangen variëren, net als de gevolgen van die variaties voor de verschillende sectoren van de economie. Bovendien verschilt de economische cyclus vaak van land tot land.

Het niet in aanmerking nemen van deze factoren of een onjuiste analyse van de economische ontwikkeling kan leiden tot verliezen. Er moet dus rekening worden gehouden met het effect van een economische cyclus op prijsveranderingen.

2) Inflatierisico

Valutadevaluaties kunnen een belegger financieel verlies doen lijden. Het is daarom belangrijk dat beleggers rekening houden met de reële waarde van hun bestaande activa en met het reële rendement dat met deze activa kan worden behaald. Voor de berekening van dit rendement moeten reële rentepercentages worden gebruikt, d.w.z. het verschil tussen de nominale rente en het inflatiepercentage.

3) Landenrisico

Landenrisico omvat het gevaar van zowel economische als politieke instabiliteit. Als gevolg hiervan is het mogelijk dat, ondanks het feit dat een buitenlandse investeerder solvabel is, hij niet in staat is om de rentebetalingen te doen of zelfs de hoofdsom van een lening niet kan terugbetalen omdat er in het land van herkomst van de debiteur geen vreemde valuta beschikbaar zijn of omdat er beperkingen zijn op de overdracht van vreemde valuta.

Met betrekking tot effecten die in een vreemde valuta zijn uitgegeven, lopen beleggers het risico dat ze terugbetalingen van leningen ontvangen in een valuta die niet langer inwisselbaar is vanwege deviezenbeperkingen. Er zijn geen middelen om tegen dergelijke risico's te beschermen.

4) Wisselkoersrisico

Omdat wisselkoersen schommelen, bestaat er een wisselkoersrisico wanneer effecten in een vreemde valuta worden aangehouden.

De essentiële factoren die de wisselkoers van een land beïnvloeden zijn het inflatiecijfer, het verschil tussen de binnenlandse en buitenlandse rentetarieven en de beoordeling van economische trends, de wereldwijde politieke situatie en de veiligheid van de belegging. Daarnaast zullen psychologische factoren zoals interne politieke crisissen de wisselkoers van een valuta waarschijnlijk verzwakken.

5) Liquiditeitsrisico

Onvoldoende marktliquiditeit kan beleggers ervan weerhouden effecten tegen marktprijzen te verkopen. Er moet fundamenteel onderscheid worden gemaakt tussen een gebrek aan liquiditeit dat wordt veroorzaakt door de wetten van vraag en aanbod op de markt en een gebrek aan liquiditeit dat wordt veroorzaakt door de inherente kenmerken van effecten of marktpraktijken.

Er is sprake van een gebrek aan liquiditeit als gevolg van vraag en aanbod op de markt wanneer een financieel instrument bijna uitsluitend in aanbod (verkopersprijs of biedprijs) of bijna uitsluitend in vraag (kopersprijs of laatprijs) is tegen een bepaalde prijs. In deze omstandigheden kunnen koop- of verkooporders niet onmiddellijk en/of slechts gedeeltelijk (gedeeltelijke uitvoering) en/of tegen ongunstige voorwaarden worden uitgevoerd. Bovendien zijn er waarschijnlijk hogere transactiekosten.

Een gebrek aan liquiditeit veroorzaakt door de inherente kenmerken van effecten of marktpraktijken kan bijvoorbeeld ontstaan door langdurige inschrijvingsprocedures met betrekking tot aandelen op naam, lange prestatievertragingen veroorzaakt door marktpraktijken of andere handelsbeperkingen die niet kunnen worden gedekt door de verkoop van effecten.

6) Psychologisch risico

Irrationele factoren kunnen de algemene bewegingen van prijzen en wisselkoersen beïnvloeden, bijvoorbeeld trends, meningen of geruchten die de aandelenkoersen aanzienlijk kunnen doen dalen, ook al zijn er geen ongunstige ontwikkelingen in de financiële situatie of de toekomstperspectieven van bedrijven.

7) Kredietrisico

Kredietrisico is de mogelijkheid van een verlies als gevolg van het feit dat een lener een lening niet terugbetaalt of contractuele verplichtingen niet nakomt.

Traditioneel verwijst het naar het risico dat een kredietverstrekker de verschuldigde hoofdsom en rente niet ontvangt, wat resulteert in een onderbreking van de kasstromen en hogere inningskosten.

Wanneer een kredietverstrekker een verhoogd kredietrisico loopt, kan dit worden afgezwakt door een hogere couponrente, die zorgt voor grotere kasstromen.

II. Specifieke risico's verbonden aan beleggingen

A. Obligaties

Obligaties zijn verhandelbare schuldinstrumenten die aan toonder, op naam of in gedematerialiseerde vorm worden uitgegeven door een bedrijf of een overheidsinstantie aan schuldeisers en waarvan de nominale waarde bij uitgifte een fractie van het totale schuldbedrag vertegenwoordigt. De rentebetalingen op obligaties kunnen vast of variabel zijn. De duur van de schuld en de voorwaarden voor de terugbetaling worden vooraf bepaald. De koper van een obligatie (de crediteur) heeft een vordering op de emittent (de debiteur).

KENMERKEN:

- *Rendement:* rentebetalingen, mogelijke waardeinstijging
- *Duur:* korte termijn tot 4 jaar), middellange termijn (4-8 jaar) of lange termijn (meer dan 8 jaar)
- *Terugbetaling:* tenzij anders bepaald, wordt de obligatie terugbetaald ofwel op de vervaldatum, ofwel door middel van jaarlijkse betalingen, ofwel op verschillende data die worden bepaald door loting
- *Rente:* hangt af van de voorwaarden van de obligatie; bv. vaste rente voor de hele looptijd of variabele rente die vaak gekoppeld is aan tarieven op de financiële markten (bv. FIBOR of LIBOR)

RISICO'S:

1) Insolventierisico

De emittent loopt het risico tijdelijk of permanent insolvent te worden, waardoor hij niet in staat is de rente terug te betalen of de obligatie af te lossen. De solvabiliteit van een uitgevende instelling kan veranderen als gevolg van algemene economische omstandigheden en/of veranderingen die specifiek zijn voor de uitgevende instelling en haar economische sector en/of de betrokken landen, evenals politieke ontwikkelingen met economische gevolgen.

Een verslechtering van de solvabiliteit van de emittent zal de prijs van de effecten die hij uitgeeft beïnvloeden.

2) Renterisico

Onzekerheid over rentebewegingen betekent dat aankopen van vastrentende effecten het risico in zich dragen van een prijsdaling van de effecten als de rente stijgt. Hoe langer de looptijd van de lening en hoe lager de rente, hoe hoger de gevoeligheid van een obligatie voor een stijging van de marktrente.

3) Risico op vervroegde aflossing

De emittent van een obligatie kan een bepaling opnemen die vroegtijdige aflossing van de obligatie toestaat als de marktrente daalt. Een dergelijke vervroegde aflossing kan leiden tot een wijziging in het verwachte rendement.

4) Risico's verbonden aan obligaties die aflosbaar zijn door loting

Obligaties die aflosbaar zijn door loting hebben een looptijd die moeilijk te bepalen is, waardoor onverwachte veranderingen in het rendement op deze obligaties kunnen optreden.

5) Risico's die specifiek zijn voor bepaalde soorten obligaties

Er kunnen extra risico's verbonden zijn aan bepaalde soorten obligaties, bijvoorbeeld obligaties met vlottende rentevoet en omgekeerd geïndexeerd, nulcouponobligaties, obligaties in vreemde valuta, converteerbare obligaties, achtergestelde obligaties, enz.

Voor dergelijke obligaties wordt de belegger aangeraden inlichtingen in te winnen over de risico's waarnaar in het uitgifteprospectus wordt verwezen en dergelijke effecten niet te kopen voordat hij er zeker van is dat alle risico's volledig zijn begrepen.

In het geval van achtergestelde obligaties is het in het belang van beleggers om te informeren naar de rang van de obligatie in vergelijking met de andere obligaties van de emittent. Als de emittent failliet gaat, worden dergelijke obligaties immers pas afgelost nadat alle schuldeisers met een hogere rang zijn terugbetaald.

In het geval van omgekeerde converteerbare obligaties bestaat het risico dat de belegger niet volledig wordt terugbetaald, maar slechts een bedrag ontvangt dat gelijk is aan de onderliggende effecten op de vervaldag.

B. Aandelen

Een aandeel is een certificaat dat wordt uitgegeven aan een aandeelhouder om zijn rechten in een bedrijf vast te leggen. Aandelen zijn verkrijgbaar in de vorm van aandelen aan toonder of aandelen op naam. Eén aandeel vertegenwoordigt een fractie van het aandelenkapitaal van een bedrijf.

KENMERKEN:

- *Opbrengst:* mogelijke dividenduitkeringen en waardeinstijging van het effect
- *Aandeelhoudersrechten:* financiële en eigendomsrechten; deze rechten worden bepaald door de wet en door de statuten van de uitgevende onderneming
- *Overdraagbaarheid:* tenzij de wet anders bepaalt, zijn er geen formaliteiten verbonden aan de overdracht van aandelen aan toonder; overdrachten van aandelen op naam zijn echter vaak onderworpen aan beperkingen.

RISICO'S:

1) Bedrijfsrisico

Een koper van aandelen leent geen geld aan het bedrijf, maar levert een kapitaalbreng en wordt als zodanig mede-eigenaar van de vennootschap. Hij neemt dus deel aan de ontwikkeling ervan en aan de kansen op winst en verlies, wat het moeilijk maakt om de precieze opbrengst van een dergelijke belegging te voorspellen. Een extreem geval zou zijn als het bedrijf failliet zou gaan, waardoor de totale geïnvesteerde bedragen teniet zouden worden gedaan.

2) Prijsrisico

Aandelenkoersen kunnen onderhevig zijn aan onvoorspelbare prijsstommelingen die risico's op verlies met zich meebrengen. Prijsstijgingen en -dalingen op de korte, middellange en lange termijn wisselen elkaar af zonder dat het mogelijk is om de duur van die cycli te bepalen.

Het algemene marktrisico moet worden onderscheiden van het specifieke risico van het bedrijf zelf. Beide risico's beïnvloeden de evolutie van de aandelenkoersen.

3) Dividendrisico

Het dividend per aandeel hangt voornamelijk af van de winst van het uitgevende bedrijf en zijn dividendbeleid. Bij lage winsten of zelfs verliezen kunnen dividenduitkeringen worden verlaagd of helemaal niet worden gedaan.

c. Warrants

Warrants vertegenwoordigen economische en eigendomsrechten, zoals uiteengezet in de voorwaarden van deze obligaties. Het betreft over het algemeen schulden met een nominale waarde die een kredietrecht aantrekken.

Men moet in gedachten houden dat er een verschil is tussen warrants met vaste of variabele uitkering en warrants met optie- of conversierechten.

RISICO'S:

1) Risico van niet-uitkering of verminderde betaling

In het geval van verliezen geleden door het uitgevende bedrijf, bestaat het risico dat er geen rente wordt uitgekeerd wanneer er geen minimumrente is voorzien, evenals het risico van een vermindering van de betalingen van de hoofdsom.

2) Emittentenrisico

Het risico bestaat dat het totale geïnvesteerde bedrag verloren gaat als het uitgevende bedrijf failliet gaat.

D. Beleggingsfondsen

Een beleggingsfonds is een vennootschap of een georganiseerde gezamenlijke eigendom die geld aantrekt van een aantal beleggers om het in verschillende activa te plaatsen volgens het principe van risicospreiding en zijn aandeelhouders of leden te laten profiteren van de resultaten van het beheer van hun activa.

KENMERKEN:

- *Open fondsen*: in een open fonds staat het aantal aandelen en deelnemers niet vast. Een open fonds kan extra aandelen uitgeven en reeds uitgegeven aandelen aflossen. Vanuit het oogpunt van de belegger is het fonds verplicht om aandelen af te lossen aan de prijs bepaald op basis van de netto-actief waardeberekening en volgens de contractuele bepalingen.
- *Gesloten fondsen*: de uitgifte van aandelen in een gesloten fonds is beperkt tot een specifiek aantal. In tegenstelling tot open fondsen is het fonds niet verplicht om uitstaande aandelen terug te betalen. Aandelen mogen alleen worden verkocht aan derden of, in sommige gevallen, op een effectenbeurs. De verkregen prijs wordt bepaald op basis van vraag en aanbod.

RISICO'S:

1) Beheersrisico

Aangezien het rendement op aandelen onder andere afhangt van de vaardigheden van de fondsbeheerders en de kwaliteit van hun beslissingen, kunnen beoordelingsfouten in het fondsbeheer tot verliezen leiden.

2) Risico van een daling van de aandelenkoersen

Participaties of aandelen van beleggingsfondsen staan bloot aan het risico van een prijsdaling. Dergelijke prijsdalingen weerspiegelen de waardedaling van de effecten of valuta's die deel uitmaken van de activaportefeuille van het fonds. Hoe meer gediversifieerd het fonds, hoe lager het risico op verliezen. Omgekeerd zijn de risico's groter voor meer gespecialiseerde en minder gediversifieerde fondsen. Het is daarom belangrijk om te letten op de algemene en specifieke risico's die verbonden zijn aan de financiële instrumenten en valuta's waarin een fonds belegt.

De belegger dient informatie over een fonds te verkrijgen door, naast andere bronnen, het prospectus te raadplegen.

E. Derivaten

Derivaten zijn financiële instrumenten waarvan de waarde varieert in lijn met de waarde van het onderliggende actief. De

onderliggende waarde kan een marktindex, een rentevoet, een valuta, de prijs van een grondstof of zelfs een ander derivaat zijn.

Er zijn twee hoofdtypen derivatentransacties:

- a) *Optietransacties*, die een van de partijen het recht geven, maar niet de verplichting, om een transactie aan te gaan. De ene partij (de verkoper van de optie) is onherroepelijk gebonden terwijl de andere partij (de koper van de optie) vrij is om de optie al dan niet uit te oefenen;
- b) *Futures- en termijntransacties*, waarbij de partijen een transactie aangaan die op een specifieke datum in de toekomst moet worden uitgevoerd. Bij een termijntransactie verbinden de partijen zich er onherroepelijk toe om de transactie op de opgegeven datum uit te voeren.

E.1. Optietransacties

Opties zijn afgeleide instrumenten waarvan de waarde varieert op basis van de waarde van het onderliggende actief. Na betaling van een premie aan zijn tegenpartij krijgt de koper van een optie het recht om het onderliggende actief op de vervaldatum of tijdens een bepaalde periode te kopen (call) of te verkopen (put) tegen een basisprijs.

KENMERKEN:

- *Looptijd*: de looptijd van de optie begint op de dag van inschrijving en eindigt op de dag dat het optierecht vervalt.
- *Verband tussen de optie en het onderliggende actief*: dit verband kenmerkt het aantal eenheden van het onderliggende actief dat de optiehouder het recht heeft te kopen (calloptie) of te verkopen (putoptie) door zijn optierecht uit te oefenen.
- *Uitoefenprijs*: de uitoefenprijs is gelijk aan de vooraf overeengekomen prijs waartegen de optiehouder het onderliggende actief kan kopen of verkopen wanneer hij de optie uitoefent.
- *Hefboomwerking*: elke verandering in de prijs van het onderliggende actief resulteert in een proportioneel hogere verandering in de prijs van de optiepremie.
- *Aankoop van een Call of een Put*: de koper van een calloptie speculeert op een stijging van de prijs van het onderliggende actief tijdens de looptijd van de optie, wat resulteert in een stijging van de waarde van de optie. Omgekeerd zou de koper van een putoptie profiteren van een prijsdaling van het onderliggende actief.
- *Verkoop van een Call of een Put*: de verkoper van een calloptie verwacht dat de prijs van het onderliggende actief zal dalen, terwijl de verkoper van een put kan profiteren van een stijging van de waarde van het onderliggende actief.

RISICO'S:

1) Prijsrisico

Opties kunnen worden verhandeld op beurzen of onderhands en zijn onderworpen aan de wet van vraag en aanbod. De optieprijs hangt in grote mate af van factoren zoals of er een voldoende liquide markt is voor de optie en de reële of verwachte prijstrend van het onderliggende actief. Een calloptie verliest waarde als de prijs van het onderliggende actief daalt, terwijl het tegenovergestelde geldt voor een putoptie.

De prijs van een optie hangt niet alleen af van prijschommelingen van het onderliggende actief. Andere factoren kunnen een rol spelen, zoals de looptijd van de optie

(tijdswaarde) of de frequentie en intensiteit van veranderingen in de waarde van het onderliggende actief. Bijgevolg kan de waarde van een optie (premie) dalen hoewel de prijs van het onderliggende actief onveranderd blijft.

2) Hefboomrisico

Door het hefboomeffect zijn prijschommelingen in de optiepremie meestal proportioneel hoger dan veranderingen in de prijs van het onderliggende actief. De houder van een optie kan dus profiteren van hoge winsten of hoge verliezen lijden. Het risico dat gepaard gaat met de aankoop van een optie neemt toe met de mate van hefboomwerking.

3) Risico van aankoop van opties

De aankoop van een optie is een zeer volatiele belegging. De kans dat een optie vervalt zonder enige waarde is relatief groot. In dat geval verliest de belegger de optiepremie en de commissies die voor de aankoop van de optie zijn betaald.

Na aankoop van een optie kan de belegger zijn positie aanhouden tot de vervaldatum of proberen de optie voor de vervaldatum te verkopen. Het uitoefenen van een optie kan betekenen dat het verschil tussen de uitoefenprijs en de marktprijs wordt vereffend of dat het onderliggende actief wordt gekocht of geleverd.

Bij de uitoefening van een optie op een futurescontract neemt een belegger in feite een positie in futures in, wat met zich meebrengt dat hij een aantal verplichtingen met betrekking tot waarborgmarges aanvaardt.

4) Risico van verkoop van opties

De verkoop van een optie vereist over het algemeen een hoger risico dan de aankoop van een optie. Zelfs als de prijs die voor een optie wordt verkregen vast is, zijn de verliezen die de verkoper kan lijden potentieel onbeperkt.

Als de marktprijzen voor het onderliggende actief ongunstig variëren, zal de verkoper van de optie zijn waarborgmarges moeten aanpassen om zijn positie te behouden. Als de verkochte optie een "Amerikaanse" optie is, kan de verkoper de transactie op elk moment tot de vervaldatum in contanten moeten afwikkelen of het onderliggende actief moeten kopen of leveren. Als de optie betrekking heeft op een futurescontract, verwerft de verkoper een futurespositie en moet hij zijn verplichtingen inzake waarborgmarges nakomen.

De risicoblootstelling van de verkoper kan worden beperkt door een positie aan te houden in het onderliggende actief (effecten, index of andere) die overeenstemt met de verkochte optie.

E.2. Futures en termijntransacties

Futures zijn contracten die op een beurs worden verhandeld. Ze zijn gestandaardiseerd met betrekking tot de hoeveelheid van het onderliggende actief en de vervaldatum van de transactie. Over-the-counter (OTC) of termijncontracten zijn contracten die niet op een beurs worden verhandeld en waarover gestandaardiseerd of individueel onderhandeld kan worden tussen koper en verkoper.

KENMERKEN:

Initiële marge: of het nu gaat om een toekomstige aankoop of verkoop van een onderliggende waarde, de initiële marge wordt vastgesteld op het moment dat het contract wordt afgesloten. Deze marge wordt meestal uitgedrukt als een percentage van de waarde van het contract.

- *Variatiemarge:* gedurende de looptijd van het contract wordt periodiek een variatiemarge berekend en betaald

door de belegger. Zij vertegenwoordigt de boekhoudkundige winst en verlies en is het resultaat van wijzigingen in de waarde van het contract en van het onderliggende actief. De variatiemarge kan verschillende keren hoger zijn dan de initiële marge. Gedurende de looptijd van het contract en in het geval van de liquidatie ervan, zijn de methoden voor het berekenen van de variatiemarge afhankelijk van de beursregels en de algemene voorwaarden van de individuele contracten.

- *Liquidatie:* over het algemeen kan de belegger op elk moment tijdens het contract het contract liquideren of beëindigen voordat het afloopt, door het contract te verkopen of door een ander contract af te sluiten. Liquidatie beëindigt de risicoposities die in het contract zijn overeengekomen en winsten en verliezen die vóór de liquidatie zijn opgebouwd, worden gerealiseerd.
- *Uitvoering:* contracten die niet voor hun vervaldatum zijn geannuleerd, moeten door de betrokken partijen worden nagekomen. Contracten met een materieel vast actief als onderliggende waarde kunnen net zo goed worden afgewikkeld door de effectieve levering van het onderliggende actief als door een vergoeding in contanten, terwijl contracten met referentiekosten (met uitzondering van wisselkoersen) als onderliggende waarde niet kunnen worden afgewikkeld door de effectieve levering van het onderliggende actief. Bij een effectieve levering van een onderliggend actief moeten de contractuele bepalingen volledig worden uitgevoerd, terwijl voor contracten met contante afwikkeling alleen het verschil tussen de contractprijs en de marktprijs op het moment van levering moet worden betaald. Beleggers hebben daarom meer beschikbare middelen nodig voor contracten die voorzien in de levering van het onderliggende actief dan voor contracten die voorzien in contante afwikkeling.

RISICO'S:

1) Wijziging van de waarde van het contract of van het onderliggende actief

Als de waarde van het contract of het onderliggende actief stijgt, zal de termijnverkoper toch het onderliggende actief moeten leveren tegen de oorspronkelijk overeengekomen prijs, die veel lager kan zijn dan de huidige prijs. Het risico voor de verkoper is gelijk aan de prijs die is overeengekomen toen het contract werd ondertekend en de marktwaarde op de afwikkelingsdatum. Aangezien de marktwaarde theoretisch onbeperkt kan stijgen, is het potentiële verlies voor de verkoper eveneens onbeperkt en kan het de vereiste marges aanzienlijk overschrijden.

Als de waarde van het contract of het onderliggende actief daalt, zal de termijnkoper nog steeds het actief moeten aanvaarden tegen de prijs die in het contract is overeengekomen, wat aanzienlijk hoger kan zijn dan de marktwaarde op het moment dat de transactie wordt voltooid. De koper kan hooguit de oorspronkelijk overeengekomen prijs verliezen. Dit verlies kan echter de vereiste marges aanzienlijk overschrijden.

Transacties worden regelmatig geëvalueerd (mark-to-market) en de belegger moet permanent over voldoende marktdekking beschikken. In het geval dat de marge onvoldoende wordt tijdens de termijntransactie, zal op zeer korte termijn een variatiemarge worden gevraagd van de belegger. Als niet wordt gereageerd op deze margin call, wordt de transactie geliquideerd voor het einde van de termijn.

2) Moeilijke of onmogelijke verkoop

Om buitensporige prijschommelingen te beperken, kan een beurs limieten vaststellen voor bepaalde contracten. In zo'n

geval moet de belegger er rekening mee houden dat wanneer een prijslimiet wordt bereikt, het erg moeilijk kan zijn, en misschien zelfs kortstondig onmogelijk, om het contract te verkopen. De belegger moet navraag doen naar het bestaan van dergelijke limieten.

Het zal niet altijd mogelijk zijn (afhankelijk van de markt en de algemene voorwaarden van het contract) om contracten op elk moment te verkopen om de risico's van een lopende transactie te vermijden of te verminderen.

Waar stoploss transacties mogelijk zijn, mogen deze alleen tijdens kantooruren van de bank worden uitgevoerd. Ze staan niet toe om verliezen te beperken tot het aangegeven bedrag, maar worden uitgevoerd zodra de limiet wordt bereikt in de markt en worden dan "marktorders".

3) Een onderliggend actief kopen voor een baisseverkoop

Een onderliggend actief verkopen zonder het te bezitten op het moment dat het contract wordt afgesloten (baisse- of shortverkoop) betekent het risico lopen dat de verkoper het onderliggende actief moet kopen tegen een extreem ongunstige marktprijs om te kunnen voldoen aan de verplichting om het actief te leveren bij de afwikkeling.

4) Specifieke risico's verbonden aan over-the-counter (OTC) transacties

De markt voor gestandaardiseerde OTC-transacties is over het algemeen liquide en transparant, en het is meestal mogelijk om contracten te verkopen. Er is geen markt voor OTC-transacties die niet gestandaardiseerd zijn, en liquidatie is daarom alleen mogelijk met toestemming van de andere partij.

F. "Alternatieve" beleggingen en offshore fondsen

Een "alternatieve" belegging is een belegging in binnenlandse of buitenlandse beleggingsfondsen, die volledig verschilt van de normale belegging in aandelen en obligaties.

De bekendste vormen van alternatieve beleggingen zijn hedgefondsen, waarvan de beleggingsstijl meestal bestaat uit baisseverkoop, hefboomeffecten en derivaten. Investerings in private-equity fondsen behoren ook tot deze categorie (durfkapitaal, financiering voor de overname van bedrijven).

De term 'offshore fondsen' heeft betrekking op beleggingsfondsen die gevestigd zijn in offshore centra, zoals de Bahama's, Bermuda, de Kaaimaneilanden, Panama of de Nederlandse Antillen.

RISICO'S:

1) Hefboomwerking

In dit domein kunnen beleggingsstrategieën gekoppeld zijn aan hoge risico's. Door bijvoorbeeld het hefboomeffect te gebruiken, kan een kleine verandering in de markt resulteren in grote winsten of aanzienlijke verliezen. In sommige situaties kan de hele belegging verloren gaan.

2) Gebrek aan transparantie

Beleggers in alternatieve beleggingen hebben vaak maar weinig informatie tot hun beschikking. De soms zeer complexe strategieën van de beleggingsfondsen zijn vaak niet transparant voor beleggers. Strategiewijzigingen die kunnen leiden tot een aanzienlijke toename van de risico's zijn vaak moeilijk te begrijpen of worden zelfs volledig ondergewaardeerd door beleggers.

3) Potentieel gebrek aan liquiditeit

Alternatieve beleggingen hebben een zeer uiteenlopende mate van liquiditeit. Soms kan liquiditeit erg beperkt zijn. De terugkoop van aandelen voor hedgefondsen kan dus alleen maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks plaatsvinden. Met betrekking tot investeringen in private-equity fondsen kan de lock-up periode meer dan 10 jaar duren.

4) Minimale regulering

Veel fondsen in deze sector zijn gevestigd in offshore centra (offshore fondsen) die vaak slechts minimale regelgeving opleggen aan de fondsen.

Er kunnen zich daarom een aantal problemen of vertragingen voordoen tijdens de uitvoering van koop- of verkooporders met betrekking tot deze fondsen waarvoor het Bedrijf niet aansprakelijk kan worden gesteld. De rechten van de investeerder kunnen niet systematisch worden gegarandeerd.

De belegger die geïnteresseerd is in alternatieve beleggingen en vooral in offshore fondsen moet zich bewust zijn van deze risico's. Beleggingsproducten moeten zorgvuldig worden bestudeerd voordat er wordt belegd.

Dit document pretendeert niet alle risico's van beleggingen in financiële instrumenten te behandelen. Het doel is eerder om basisinformatie te verstrekken en de cliënt bewust te maken van de risico's die inherent zijn aan al deze beleggingen.
